

گفت‌وگو

سخنگوی چهارمین دوره انتخابات شورای ای شهر تهران در گفت‌وگو با شهروند:

استقبال شهروندان از انتخابات شورای ایاری ها مطلوب است

از زهر جلالی |

شورای ایاری ها در تهران زیر مجموعه و در امتداد شورای اسلامی شهر هستند و اصولاً فلسفه وجودی آنها برای رساندن به شعور و در خصوص شناسایی اولویت‌ها، مشکلات و نیازهای واقعی محله‌ها و معرفی آنها به صورت دسته‌بندی در ۳ سطح: خرد، میانی و کلان به مدیران اجرایی شهرداری در سطح نواحی و مناطق ۲۲ گانه شهرداری تهران و شورای ایاری است. شورای ایاری ها همچنین وظیفه نظارت بر عملکرد مدیریت شهری در سطح نواحی و مشاورت دهی به آنها برای تصمیم‌سازی‌های مفید و دقیق تر را در رابطه با وظایف قانونی خود دارند. در واقع آنچه اعضای شورای شهر تهران قانوناً در برابر مردم و منتخبان خود در سطح کلان وظیفه و مسئولیت دارند همه را اعضای شورای ایاری ها به اختصار دارند. انتخابات شورای ایاری ها اولین سندان انتخابات، اصلاح برگزاری می‌شود. درباره انتخابات پیش‌رو و مسائل آن با امیرفاضل الهیانی، سخنگوی چهارمین دوره انتخابات شورای ایاری ها گفت‌وگویی انجام داده‌ایم که در پی می‌آید.

ستاد مرکزی انتخابات چهارمین دوره شورای ایاری ها چه زمانی شکل گرفت و مهمترین مصوبات این جلسه چیست؟

اولین جلسه ستاد انتخابات در شهر پورمه سال جاری در محل ستاد هماهنگی شورای ایاری ها تشکیل شد. از مهمترین مصوبات این جلسات می‌توان به بازبینی آیین‌نامه ستاد انتخابات، اصلاح بندهایی از اساسنامه شورای ایاری به منظور آرایه در صحن شورا، آماده‌سازی شرایط سبیل برای ثبت‌نام کاندیدایها و ایجاد شرایط بدون هر گونه شائبه تخلف در روند انتخابات، هماهنگی با دستگاه‌های همانند اداره ثبت احوال به منظور شناسایی افراد ساکن در محل و مکان‌یابی صندوق‌ها اشاره کرد.

استقبال شهروندان برای ثبت نام داوطلبی در شورای ایاری چگونه بوده است؟

با استقبال خوبی مواجه هستیم، با وجود اخبار ضد و نقیصی که مردم خوب ما با آن مواجه بوده‌اند. به‌طور تقریبی روزانه بین هزار تا هزار و دویست نفر ثبت‌نام داشتیم.

چه مرجعی تأیید صلاحیت کاندیدار را برعهده دارد؟

با توجه به انتخاب هیأت ۹ نفره نظارت در شورای شهر، تأیید صلاحیت کاندیدایها، نظارت بر صحت انتخابات، رسیدگی به شکایات، تعیین افراد ناظر بر صندوق‌های رأی و وظایف صحن‌های هیأت‌است. نتایج تأیید رأی در صلاحیت کاندیدایها توسط این هیأت‌هاست؟

در آیین‌نامه انتخابات مراجع ذیصلاح و موجودیت حسن شهرت برای کاندیدا از شرایط احراز اولیه شمرده شده است. در خواست اطلاعات مربوطه از مراجع ذیصلاح متناسب با شرایط این انتخابات تعیین شده است. یعنی مراتبی که برای انتخاب کاندیدای شورای ایاری مورد نظر است، آن اطلاعاتی نیست که برای نمایندگی مجلس یا دیگر نهادها باید مورد توجه قرار گیرد. چرا که شورای ایاری یک نهاد صحت‌محلی است و حضور همه سالیان و دیدگاه‌ها در سطح موجب هم‌افزایی و مشارکت بیشتر نخبگان در سطح محلات خواهد بود. ضمناً واحد بررسی و نظارت ستاد هماهنگی نیز با استفاده از پرسنل‌های موجود در اشخاص مورد اعتماد و وثوق مردم در سطح محلات نسبت به تکمیل این اطلاعات، همراهی خواهد کرد.

در هر محله چند صندوق می‌تواند داشته باشد؟

پیش‌بینی اولیه برای هر محله ۵ صندوق است اما با توجه به شرایط جغرافیایی، تعداد ساکنان و میزان استقبال و مشارکت شهروندان قابل افزایش خواهد بود.

نقش شورای ایاری ها در محلات شهر تهران چیست. آیا آنها انتخابات می‌شوند که صرفاً منتقل کننده مشکلات محله به شهرداری باشند یا وظایف دیگری هم دارند؟

بعد از آغاز فعالیت مدیریت محله که با زحمات و تلاش شوراییان در سطح محلات شکل گرفت، در راستای استفاده از انتخاب‌نمایندگان اصلاح و انتصاب نخبگان و افراد توانمند در سطح محلات، هیأت امانی ۱۳ نفره تشکیل شده که ۷ نفر از اعضای آن شوراییانی هستند که دبیر شورای ایاری رئیس هیأت‌امنا بوده و از وظایف هیأت‌امنا نیز انتخاب مدیر محله، تخصیص بودجه‌های محلی، برنامه‌ریزی محلی و کمک به تصمیم‌سازی‌های کلان به اعضای محترم شورای شهر است.

با توجه به این که جناحیالی در دوره سوم شورای ایاری ها دبیر ستاد اجرایی بود، به کدام فعالیت شورای ایاری ها می‌توانید اشاره کنید که نسبت به سایر فعالیت‌ها ایشان در مرحله موثرتر بوده است؟

در جلساتی که با سازمان برق منطقه‌ای شهر تهران در ایام مبارک که رمضان با شوراییان برگزار شد، از مهمترین دست‌آورد های آن، موضوع چراغ‌های بود که در زمان ضروری روشن بود که باعث به هدر رفتن انرژی می‌شد. این امر به ظاهر ساده با همراهی و محبت شوراییان به اتفاق خوبی تبدیل شد که موجب توجه بیشتر و استفاده فراوان از این ظرفیت اجتماعی ارابری اداره برق فراهم آورد.

الناس محمدی | علی زرافشان، قبل از این که

معاون آموزش متوسطه وزیر آموزش و پرورش باشد، سال‌ها معلم بوده. آقای مهندس، که مثل خیلی از هم‌پوره‌های هایش، ریاضی‌خوانده تا ابرای خودش کسی نبوده، او در مدت یک‌سال و خردده‌ای که به معاونت متوسطه وزارت آموزش و پرورش امده، سعی کرده صریح‌تر از هم‌سهم‌ت‌هایش در دولت‌های قبل درباره دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل صحبت کند؛ هر چند هنوز هم آمار ۴۵۰ هزار نفری که از تعداد این دانش‌آموزان اعلام می‌کند با آمار ۳ میلیونی که مرکز پژوهش‌های مجلس در سال ۹۰ از این کودکان اعلام کرد، فاصله زیادی دارد؛ او حالا و در گفت‌وگو با «شهروند» می‌گوید که امسال ۱۲۰ هزار دانش‌آموز کمتر از پارسال در دبیرستان‌ها ثبت‌نام کرده‌اند و تعداد زیادی از دانش‌آموزان این دوره به مدارس بزرگ‌سالان رفته‌اند. او حرف‌هایی هم درباره بحث تنبیه‌های بدنی در مدارس دارد که در ماه‌های گذشته، مسئولان آموزش و پرورش را سخت درگیر خود کرده است.

آخرین باری که شما با «شهروند» مصاحبه کردید و براساس آخرین آمارهای ثبت‌نام در مدارس به رقم ۴۵۰ هزار نفری از دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل رسیدیم. آخرین آمارهای ثبت‌نامی در مدارس تا همین لحظه چقدر است؟

الان با توجه به این که ثبت‌نام در مدارس تمام شده، تقریباً آمار به ثبت رسیده و از این تعداد ۴۵۰ هزار نفر هم مقداری کم شده است.

یعنی در حال حاضر و به‌طور قطع ما چه تعداد دانش‌آموز در مدارس داریم؟

در حال حاضر ما ۱۳ میلیون و ۱۵۱ هزار و ۸۸۳ دانش‌آموز در مدارس داریم که این رقم در مقایسه با سال گذشته که ۱۲ میلیون و ۸۷۴ هزار نفر بود، حدود ۲۸۰ هزار نفر افزایش‌شان می‌دهد.

چرا این جمعیت ۲۸۰ هزار نفری به تعداد دانش‌آموزان اضافه شده؟

این اتفاق به چند دلیل افتاده؛ اولاً این که ما بعد از یک دوره کاهش نرخ رشد جمعیت، مجدداً در سال‌های اخیر بارش جمعیت مواجه بوده‌ایم.

یعنی به افراد در سن دانش‌آموزی اضافه شده؛ البته تعداد متولدانی که حالا به سن دوره کسه‌ساله اول رسیده‌اند، افزایش پیدا کرده است؛ به اضافه این که تعداد دانش‌آموزانی که در حال حاضر از سیستم آموزشی خارج می‌شوند، نسبت به کسانی که وارد می‌شوند، کاهش دارد و این نشان می‌دهد که از این به بعد ما شاهد افزایش جمعیت دانش‌آموزی که وارد سیستم آموزشی می‌شوند، خواهیم بود. اما این رشد مانند همه ۶۰ یا ۷۰ ساله ۷ دهه ۱۰ نیست که نرخ رشد جمعیت ما حدود ۴ درصد بود. شیب افزایش جمعیت ملایم‌تری است ولی به هر حال امسال براساس آمارهای ما جمعیت دانش‌آموزی افزایش داشته است.

بر اساس آخرین اطلاعات شما، تعداد دانش‌آموزان در مقطع ابتدایی و دوره اول و دوم متوسطه چقدر است؟

در حال حاضر دانش‌آموزان دوره ابتدایی ۲ میلیون و ۲۰۷ هزار و ۲۰۷ نفر هستند که این عدد در سال گذشته ۲ میلیون و ۱۸۰ هزار و ۲۸۵ نفر بوده است؛ یعنی حدود ۱۸۰ هزار نفر به دانش‌آموزان در دوره ابتدایی اضافه شده است که بخشی از آنها مربوط به جمعیت دانش‌آموزی است و البته بخشی هم مربوط به همین ثبت‌نام‌کنندگان است. گفتیم؛ به این دلیل که خروجی ما کمتر از ورودی است، جمعیت دانش‌آموزی ورودی افزایش پیدا می‌کند.

این رقم در دوره اول متوسطه چه تعداد است؟

در دوره اول متوسطه ۱ میلیون و ۵۱۰ هزار و ۵۹۰ نفر است که در سال گذشته این جمعیت ۱ میلیون و ۷۱۰ هزار نفر بوده است. یعنی امسال نسبت به سال گذشته، ۲۰ هزار دانش‌آموز در این دوره کمتر ثبت‌نام کرده‌اند؛ که البته همه این افرادی که در سال ثبت‌نام نکرده‌اند، تا ر تحصیل نرسیده‌اند.

پس چرا این اتفاق افتاده است؟

یکی از دلایل این موضوع این است که تعدادی از افرادی که در دوره‌های بزرگ‌سالان ثبت‌نام کرده‌اند، آنها افرادی‌اند که به دلایل مختلف مانند دسترسی نداشتن به آموزش یا مشکلات خانوادگی امکان حضور در مدارس روزانه ندارند.

که البته در برابره دختران بیشتر به دلیل ازدواج‌های زودهنگام این اتفاق می‌افتد. درست است؟

بله. براساس نقشه جامع علمی کشور ما باید در دوره ابتدایی و دوره اول متوسطه به پوشش تحصیلی ۱۰۰ درصد برسیم. در دوره متوسطه دوم یا همان پایان‌سال نهم هم براساس قانون برنامه چهارم، آموزش اجباری بود ولی تعدیل نشد و ما به‌عنوان آموزش و پرورش برای خردسالان این اجبار کردیم که تحصیل تا پایان‌سال نهم را برای همه دانش‌آموزان اجباری کنیم. به همین جهت ما باید ۱۰۰ درصد پوشش تحصیلی در دوره اول متوسطه را به ۱۰۰ درصد برسانیم. در دوره ابتدایی هم که تقریباً به ۱۰۰ درصد نزدیک چون حدود ۹۹ درصد از کودکان در سن آموزش در مدارس حضور دارند.

در چند وقت اخیر و با اعلام آمارهای مختلف درباره دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل، مسئولان آموزش و پرورش می‌گویند که اگر پدر و مادرها فرزندانشان را به مدرسه نفرستند، مجرم‌اند. آیا در این باره برنامه‌ای برای مدارس وجود ندارد که اگر مثلاً دانش‌آموزانی از پایه پنجم ابتدایی به ششم نرفت و ثبت‌نام نکرد، مسئولان آن مدرسه

علی زرافشان، معاون آموزش متوسطه وزیر آموزش و پرورش در گفت‌وگو با «شهروند» - بخش نخست

امسال ۲۲ هزار دانش‌آموز ششم دبستانی به دبیرستان نرفتند

کرده‌اند و البته باید بگویم که در این دوره هم تعداد زیادی از این تعداد در مدارس بزرگ‌سالان رفته‌اند. در پیش‌دستی‌ها هم ۶۵۸ هزار و ۱۶۵ دانش‌آموز و در بزرگ‌سالان ۲۷۲ هزار ثبت‌نام کرده‌اند؛ در مدارس بزرگ‌سال، در سال گذشته ۲۲۴ هزار دانش‌آموز ثبت‌نام کرده بودند و این نشان می‌دهد که در مدارس بزرگ‌سال، در جمعیت دانش‌آموزی رشد داشته‌ایم.

البته این افزایش تعداد چندانی هم مثبت نیست؛ شاید این موضوع نشان می‌دهد که برای تحصیل دانش‌آموزان عادی در مدارس عادی وجود دارد و به همین دلیل هم است که این دانش‌آموزان بیشتر به مدارس بزرگ‌سال و آورده‌اند. به هر حال در نظام‌های آموزشی دنیا، اصلی، دسترسی به آموزش است؛ اصلی‌ترین مسیر روزانه رسمی اما کشورها برای این که گاهی اوقات دانش‌آموز نمی‌توانند از مدارس روزانه به آموزش دسترسی پیدا کنند، شیوه‌های دیگری برای آموزش تعریف می‌شود. آموزش از راه دور، کلاس‌های چندپایه و آموزش در مدارس بزرگ‌سالان از روش‌های جدید آموزش هستند. ولی به هر حال، به ما باید توجه کنیم که سریع‌ترین و بهترین روش برای آموزش، همان مدارس روزانه‌اند. اگر این روش‌ها نبود، پوشش تحصیلی ما در دوره راهنمایی از ۸۵ درصد به ۷۰ درصد می‌رسید و تعداد زیادی از دانش‌آموزان از تحصیل باز می‌ماندند. در جدول کوربت ما نشان می‌دهیم که مثلاً: از تعداد دانش‌آموزانی که امسال در دوره اول متوسطه دبستان بوده‌اند چه تعداد در سال گذشته در مقطع ابتدایی یک میلیون و ۲۳۰ هزار نفر بوده است و الان این جمعیت یک میلیون و ۳۲۸ هزار نفر است؛ یعنی ۹۸ هزار دانش‌آموز به ما اضافه شده است ولی در خروجی فرق دارد؛ در سال ۹۱ خروجی از پایه ششم یک میلیون و ۶۱ هزار نفر بوده و ورودی در این سال یک میلیون و ۲۷۲ هزار نفر بوده است؛ یعنی ۲۱۰ هزار دانش‌آموز اضافه شده‌اند. در سال تحصیلی ۹۲-۹۳ یک میلیون و ۶۷۲ هزار دانش‌آموز پایه ششم درس می‌خوانده‌اند و امسال تا ششم می‌ماه، یک میلیون و ۵۲ هزار نفر ثبت‌نام کرده‌اند؛ یعنی ۲۲ هزار دانش‌آموز ابتدایی ما نمانده‌اند در دوره اول متوسطه ثبت‌نام کرده‌اند.

یعنی در حال حاضر این همکاری وجود ندارد؟ وجود دارد ولی باید این همکاری بسیار بهتر از قبل شود. چون اولاً تعلیم کودکان شش‌ساله قانون و اجباری است و همه دستگاه‌ها باید کمک کنند که افراد در این سن، در مدرسه حضور داشته باشند. تأثیرش به کنی بی‌سودای یک تعهد ملی است. در این زمینه ما پیش از همه به همکاری ثبت‌احوال نیاز داریم تا ما گزارش‌های آسمی بدهند و بانک اطلاعاتی‌شان را با بانک اسناد تا باطاب دهند تا دقیقاً مشخص شود که چه کسانی الان در مدرسه نیستند و کجا هستند.

موضوع دیگری که در چند ماه گذشته سر و صدای زیادی می‌پیدا کرده، موضوع تنبیه‌های بدنی در مدارس است. در ماه‌های گذشته چند مورد تنبیه بدنی در مدارس و خشونت‌های بین دانش‌آموزان و معلمان در دبیرستان‌ها رسانه‌ای شده است. همه اینها باعث شده مجلس سه بحث استیضاح آقای فانی را دنبال می‌کنند، افزایش تنبیه‌های بدنی را از دلایل موافقت‌شان با استیضاح اعلامی نمی‌کنند. در این مدت نندیده‌ام که شما در این باره حرفی زده باشید؛ به نظر شما باید سایر این موضوع چه کرد؟

قصد تنبیه‌های بدنی بالاخره کی قرار است در مدارس ما تمام شود؟ اول بگویم این که رسانه‌ها در یکسال گذشته بیشتر از قبل موضوع تنبیه‌های بدنی در مدارس را قبل منعکس می‌کنند در حالی که قبلاً کمتر به این موضوع پرداخته می‌شد؛ از جانب ما هم جای تشکر دارد. هم سوال این که چرا قبل از این یکسال گذشته، به این اندازه تنبیه‌های بدنی را منعکس نمی‌کردند. آیا این پدیده در یکسال گذشته بروز و ظهور پیدا کرده و اگر نه، چرا رسانه‌ها به این اندازه نسبت به انعکاس آن حساس نبودند؛ ولی در عین حال ما همین فضا هم تشکر می‌کنیم. بحث تنبیه بدنی در آموزش و پرورش ما سابقه طولانی دارد؛ از اولین قوانین آموزش و پرورش که متعلق به ۱۰۰ سال قبل است، در این باره صحبت شده است. در چند روز گذشته بعضی از رسانه‌ها از جوییه روابط عمومی ما برداشت غلطی کرده‌اند و گفته‌اند که آموزش و پرورش می‌خواهد تنبیه بدنی را قانونی کند. در کتاب‌های آموزشی و پرورشی هر گاه برای ایجاد انگیزه در دانش‌آموزان برای درس خواندن صحبت می‌شود، از تنبیه و تنبیه هم بحث به میان می‌آید؛ از آنها به‌عنوان عامل مثبت و منفی انگیزشی برای یاد گرفتن یاد می‌شود. منظور از تنبیه همیشه تنبیه بدنی نیست.

ولی به هر حال این را قبول دارید که در آیین‌نامه انضباطی مدارس که قدیمی هم است، درباره تنبیه بدنی خلأ وجود دارد و همین صریح نبودن مفاد آن باعث شده که هنوز تنبیه‌های بدنی در مدارس اتفاق بیفتند. خیر در این آیین‌نامه درباره تنبیه بدنی صریحاً موادی آمده است.

درباره انواع تنبیه، بلکه موادی آمده ولی در آیین‌نامه اجرایی مدارس درباره این که اگر معلمی تنبیه بدنی کرد، چه اتفاقی برای او می‌افتد. در آیین‌نامه اجرایی مدارس اصل تشویق و تنبیه و ممنوعیت تنبیه بدنی آمده است؛ اما این که اگر معلمی اقدام به تنبیه بدنی کرد، چه اتفاقی برای او می‌افتد، به آیین‌نامه تعلقات اداری برمی‌گردد که مستقل است و ما بخشی را در آن جا داریم که خطای معلم‌ها به آن جا راجع داده می‌شود.

ولی عملاً ما می‌بینیم که معمولاً با این معلمان خاطی چندانی برخورد نمی‌شود. در همین

چند مورد اخیر تنبیه بدنی در مدارس که من شخصاً پیگیر بوده‌ام، از معلمان خاطی درباره عملکردشان پرس‌و‌جو شده اما معمولاً در همین حد مانده یا در نهایت معلم از مدرسه‌ای به مدرسه دیگری جابه‌جا شده است.

در همان آیین‌نامه اجرایی مدارس، آخرین مرحله برخورد با معلمان خاطی، جابه‌جایی است. همان‌طور که درباره رسانه‌ها، آخرین حکم توقیف است، درباره معلمان خاطی هم آخرین حکم، جابه‌جایی است.

که البته خیلی وقت‌ها اولین حکم برای رسانه، آخرین حکم است. به هر حال به نظر شما این آخرین حکم یا جابه‌جایی، برای این معلمان درست است؟ معلمی که رفتارش درست نیست و تنبیه‌ها روش درستی می‌داند یا اصلاً مشکل روانی دارد، به هر مدرسه‌ای که برود همان کار خودش را تکرار می‌کند.

ما همان‌طور که درباره دانش‌آموزان این اعتقاد داریم که شش‌سالگی و تنبیه باید با هم تناسب داشته باشد، درباره معلم هم همین‌طور است. به خاطر یک تنبیه نمی‌توان مجازات خیلی بزرگ در نظر گرفت. باید نوع تنبیه برای دانش‌آموز و معلم متناسب با رفتار او باشد.

آقای مهندس شما خودتان معلم بوده‌اید و می‌دانید که در کلاس‌های درس چه می‌گذرد. وقتی اتفاقی در یک کلاس می‌افتد، اگر معلمی بخواهد دانش‌آموزش را تنبیه کند به این فکر نمی‌کند که آیین‌نامه اجرایی درباره تنبیه به گفته است ولی بعد از آن اگر از این کارش پشیمان هم شود، می‌بیند که چندان عاقبت سختی در انتظارش نیست و نهایت به یک مدرسه‌ساز دیگر منتقل می‌شود. شما فکر نمی‌کنید که باید در این آیین‌نامه بازنگری انجام شود؟

در حال آخرین مجازات برای یک معلم، می‌تواند لزوماً هم جابه‌جایی نباشد. باید این امکان هم وجود داشته باشد که آخرین مجازات برای یک فرد در اثر تکرار تنبیه یا نوع تنبیه‌ی که انجام داده، اخراج باشد یا اجازه نداشتن برای تدریس یا حضور در مدرسه. اما اینها در مرحله اول یا برای هر تنبیه‌ی اتفاق نمی‌افتد. یک وقت معلمی یک دانش‌آموز را تنبیه می‌کند یک وقت مانند همین خبری که اخیراً منتشر شد یک کلاس را تنبیه می‌کند و همیشه اینها هم فرق می‌کنند.

البته همیشه همین‌طور نمی‌توان گفت که اگر یک معلم یک بار و نه چندین بار، دانش‌آموزی را تنبیه کرد، باید برای او کمترین مجازات را در نظر گرفت. مثلاً همین یکی دو هفته پیش بود که معلمی در اهواز، یک دانش‌آموز مبتلا به اسهال را آن قدر تک‌تک زد که او باحال بسیار بدی روانه بیمارستان شد.

بحث این مورد فرق می‌کند. بعضی از انواع تنبیه‌ها وارد بحث حقوق‌زایی می‌شود و علاوه بر تعلقات اداری، پیگردهای حقوقی هم دارد. زمانی من در مدرسه‌ای کار می‌کردم، یکی از همکاران به صورت یکی از دانش‌آموزان سبلی زده بود. خانوادها دانش‌آموز علاوه بر پیگیری‌های اداری از آموزش و پرورش در قوه قضائیه هم در این باره پرس‌و‌پرسی تشکیل دادند و قضایی موضوع را بررسی و تعیین حد کرد. براساس تصمیم این قاضی، آن معلم باید مقادیری نقره به‌عنوان جزای سبلی به صورت دانش‌آموز پرداخت می‌کرد.

تعداد دانش‌آموزانی که امسال در دبیرستان‌ها ثبت‌نام کرده‌اند ۴۱۰ هزار نفر (نسبت به آمار که باید وجود داشته باشد) کاهش نشان می‌دهد

اخراج، ممنوعیت تدریس و حضور در مدرسه؛ مجازات معلمان تنبیه‌گر

این درست است ولی شما بهتر از من می‌دانید که خیلی وقت‌ها، ممکن است اثری از تنبیه بدنی روی سواد و بدن دانش‌آموز نماند ولی آن قدر ضربه روانی به او برزند که با هیچ چیز قابل جبران نباشد.

بله. از تنبیه‌های روانی مانند تنبیه بدنی نیست؛ فرق می‌کند. در کل منظور من این است که معلم به بالاخره یک استخوان است و آیین‌نامه تعلقات اداری هم برای او که یک آدم است نوشته شده؛ همان‌طور که برای تعلقات یک دانش‌آموز مراحل را در نظر گرفتیم، برای معلم هم در نظر می‌گیریم.

آقای مهندس در چند ماه گذشته وزارت آموزش و پرورش به دلیل چند تنبیه بدنی دانش‌آموزان در چند مدرسه زیر فشار بوده؛ این چندماهه جلسه خاصی در این باره تشکیل نشده؛ یا آقای وزیر دستور جدیدی در این باره صادر نکرده است؟

بله اخیراً موضوع در شورای معاونین وزارت مطرح شد و آقای فانی دستور صریح دادند که دفتر ازبایی و رسیدگی می‌شکافند نظارت جدی تری را در این باره داشته باشند. الان هم هر هفته یک اکیپ کامل از همه معاونت‌ها به استان‌ها می‌روند و این موضوع را بررسی می‌کنند.

اخیراً یک مرکز کنترل خشمم در تهران افتتاح شد و مدیران آن اعلام کردند که پذیرای دانش‌آموزان هستند و از مدیران مدارس خواسته شد که به جای تنبیه دانش‌آموزان خاطی، آنها را برای مشاوره به این مراکز بفرستند. شما فکری می‌کنید این فرهنگ در میان مسئولان مدارس وجود دارد؟ و می‌توان معلمان دارای سابقه خشونت را به این مراکز معرفی کرد؟

من فکر می‌کنم هر کاری که در این زمینه اتفاق بیفتد خوب است. در مورد دانش‌آموزان و همکاران فرهنگی اگر همکاری بین ما و مراکز کنترل خشم باشد، بسیار اقدام خوبی است؛ از طرف دیگر اوقات سرچشمه آیین‌نامه تعلقات اداری برمی‌گردد که مستقل است و ما بخشی را در آن جا داریم که خطای معلم‌ها به آن جا راجع داده می‌شود.

ولی عملاً ما می‌بینیم که معمولاً با این معلمان خاطی چندانی برخورد نمی‌شود. در همین

گزارش خبری

جلسه رونمایی «شانه بر موی سپید» برگزار شد
غلامرضا امامی، مترجم
دچار آلزایمر فرهنگی شده‌ایم

شهروند | رونمایی از کتاب «شانه بر موی سپید» محفلی بود تا عده‌ای از اهالی فرهنگ در فرهنگسرای نیلوران دور هم جمع شوند و از مشکلات و دلخوشی‌های امروز کتاب و ارج نهان به بسزگان بگویند. به گزارش اینبار، جلسه رونمایی کتاب «شانه بر موی سپید» نوشته پیمان موسوی پنجشنبه ۹ بهمن، در حالی که فرهنگسرای نیلوران برگزار شد در شخصیت‌های فرهنگی متعددی مانند منصور اوجی، احمد مسجدجامعی، محمدعلی ابطی، حجت‌الاسلام دقایبی، سیدفرید قاسمی، ایران درودی، لیلی گلستان، سیدعلی صالحی، کامبیز درمبخش، نوش‌آفرین انصاری، توران میرهادی، احمد منزوی، اصغر دادبه، ناصرالله پورجوادی، مجید درخشانی و... در آن حضور داشتند. مهدی رحمانیان، مدیرمسئول روزنامه فرهنگ در این جلسه گفت: کتاب «شانه بر موی سپید» حاصل ۱۳ سال تلاش همکاران روزنامه فرهنگ تحت‌عنوان مسلمان‌ها به نام ماندگار است که امروز به صورت کتاب از سوی نشر پیام به چاپ رسیده. احمد مسجدجامعی سخنران دیگر این مراسم بود، او گفت: چهاردهانی که پیمان موسوی در فرهنگ و هنر جهانی هستند، ما در حوزه گرفته‌تاپچه‌های معاصر. کسانی که هیچ‌پشتوانه اقتصادی و سیاسی نداشته‌اند و حوزه تفکر آنان را به پیش برده است. عضو شورای اسلامی شهر تهران ادامه داد: زمانی که سندان برآوردند ۲۰ ساله مطرح شد، پیش‌بینی کرده بودند که ما ۲۰ سال آینده از بعضی جهات، تبه‌نخست را از آن خود خواهیم کرد. من آن زمان اعتراض کردم و گفتم که ما همان‌طور که در عرصه فرهنگ، هنر، تفکر و اندیشه در جایگاه نخست قرار داریم، کسانی که امروز مورد تجلیل قرار می‌گیرند، هر یک در حوزه خود روایتگر این تاریخ شیرین و گوارا و دوست‌داشتنی هستند.

سیدفرید قاسمی، پژوهشگر مطبوعات هم در این جلسه صحبت‌هایی کرد. او گفت: برای ما که در کشوری زندگی می‌کنیم که به دفن تجارب شهریه‌ها، روزنامه‌منبع از زندای به حساب می‌آید. تا زمانی که صفحه تحریم روزنامه‌های ایران در ۱۸۰ سال اخیر نمایسازی نشود، دانشنامه‌نگاری درستی در کشور نخواهیم داشت زیرا اکنون دانشنامه‌های زیادی در کشور ما منتشر می‌شود، بی‌آن که تاریخ دقیق وفات بسیاری از بزرگان را بدلیتم.

استاد پیشکسوت حوزه روزنامه‌نگاری درباره «شانه بر موی سپید» گفت: «شانه بر موی سپید» که در دو مجلد آماده شده، تقریباً شناخته‌نامه ۵۹۰ نام از نام‌آوران فرهنگ ایران است. اگر بخوایم به اهمیت این کتاب بی‌بریم، کافی است که فقط نام فهرست افراد حاضر در این کتاب را بخوانیم. غلامرضا امامی سخنرانی بعدی این جلسه با اشاره به تیراز کتاب گفت: خدا را شکر که تیراز این کتاب ۱۵۰ نسخه است زیرا امروز تیراز کتاب در کشور ما ۵۰۰ نسخه نیز کاهش یافته است. حتی همان ۵۰۰ نسخه در اینبار باقی می‌ماند و زمان زیادی لازم است تا کتاب توزیع شود و به فروز رسد.

او اشاره به تحولات جدید صداوسیما گفت: صداوسیما ایران ۱۷۰ شبکه را ادوبی و تلویزیونی دارد. در تحولات اخیر، اولین کاری که صورت گرفت، رادیو کتابی متحل شد و در رادیو فرهنگ اندام ما. در کتابهای نیز در شبکه ۴ بخش می‌شد که گاهی کتاب‌ها و نویسندگان را به مخاطبان معرفی می‌کرد و برخی از این کتاب‌ها به فروش‌های مناسب‌تری می‌رسید. این برنامه نیز متحل شد. اکنون اگر ناشناری خواهد کتابش را در تلویزیون معرفی کند، باید رقم‌های نجومی بپردازد.

این مترجم در ادامه افزود: چه اشکالی دارد که شهرداری تهران با هزینه کلانی که بابت تراکم مالیات، از مردم دریافت می‌کند، از هر کتابی که تیراز ۱۰۰ یا ۲۰۰ نسخه خریداری کند و به تمام کتابخانه‌های شهر هدیه دهد؟ وزارت ارشاد بودجه اقتضایی دارد. ننگ است که کتاب در کشور ما با تیراز ۵۰۰ نسخه منتشر می‌شود، یعنی کمتر از عهد قاجار. نویسنده «آی ابراهیم» افزود: ما دچار آلزایمر فرهنگی شده‌ایم. امروز انقطاع فرهنگی ایجاد شده است. یک زمانی شعر سعیدی به دیگر کتاب‌ها می‌رفت ولی امروز «شانه بر موی سپید» جایی در کتابخانه‌های شهر ندارد.

پیمان موسوی به پایان رسید. این روزنامه‌نگار تأکید کرد: «شانه بر موی سپید» حاصل ۱۳ سال کار مطبوعاتی و ۱۳ سال آماده‌سازی کتاب است.